

Klases stunda

Kāpēc jāmācās? (kāda jēga?)

1. SOLIS

1. uzdevums

Iedomājies, ka tortes kārtās, dekorējumā Tev jāievieto mācību priekšmeti pēc to nozīmīguma, svarīguma! Uzraksti un pamato, kāpēc? Kur Tev šīs zināšanas noderēs? (Izmanto visus mācību priekšmetus, kurus tu mācies)

2. SOLIS

2. uzdevums

Izlasi J. Jērānes, K. Vilcānes

pasaku “**Mācišanās**”

Diskusija par izlasīto.

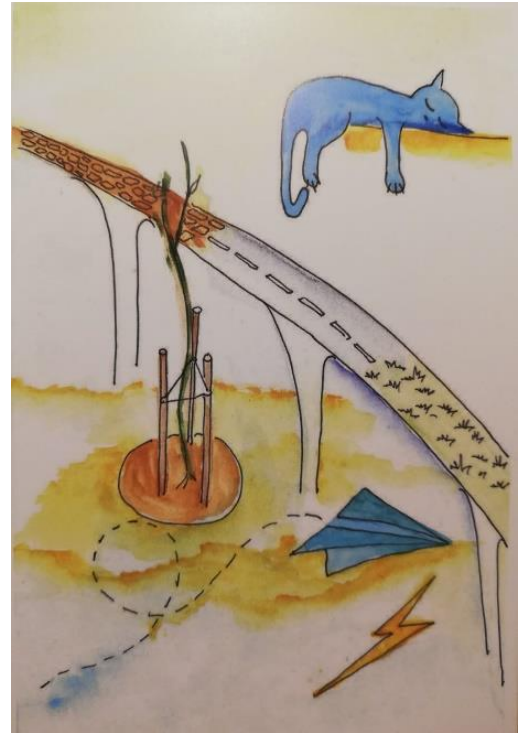
Uz tāfeles ir foto.

3. uzdevums

Pastāsti, ko redzi attēlā, kādas asociācijas raisās?

Vai vari atbildēt uz jautājumu, **kāpēc jāmacās.**

Meklē atbildi!

Mācīšanās

“Pārcelt 3. klasē,” lieliem burtiem rakstīts liecībā, ko Kārlis vakar saņēma no skolotājas. Kārlis nūdien ir laimīgs, ka atrodas gada visjaukākajā punktā – vasaras brīvlaika pašā startā. Kārlim tas šķiet kā atpūtas, izklaides un saulainu smieklu piebārstīts tilts, kas savieno vienu mācību gadu ar otru. Šodien viņš ir tilta sākumā. Ak, kaut šovasar ceļojums uz nākamo mācību gadu būtu vismaz tikpat raibs un piedzīvojumiem rotāts kā pagājušais!

Taču, lai kādi būtu laikapstākļi, vasara būs lieliska, par to Kārlim šaubu nav. Kad viņš līksmi ieskrien mājās, rokās vicinādams tikko saņemto liecību un diplomu par teicamām sekmēm, tētis Kārli sagaida platu smaidu un apsveikumiem mācību gada noslēgumā. Pēcpusdienā visa ģimene dosies nelielā ekskursijā, kas būs kā balva par lieliski paveiktu darbu visa mācību gada garumā.

Mācīties nav viegli, taču jautri un interesanti. Dažkārt Kārlim šķiet, ka mācības ir tikai lieka laika tērēšana, jo saskaitīt un atņemt viņš jau prot gluži labi, reizināt un dalīt – ne gluži, bet var taču ielūkoties kādā špikerī vai visu sarēķināt uz kalkulatora. Kam gan visas tās zināšanas par augiem, dzīvniekiem un cilvēkiem, ja Kārlis nesapņo kļūt par ārstu. Kam gan visas zināšanas par mūsu valsti un visas pasaules vēsturi, ja Kārlis nebūs vēsturnieks vai vēstures skolotājs? Kam gan visas zināšanas par pasaules kalniem, jūrām, derīgajiem izrakteņiem un valstu robežām, ja ceļojot ekskursijas vadītājs visu tāpat pastāsta, bet par ekskursijas vadītāja profesiju Kārlis nekad nav sapņojis? Kam gan visas zināšanas par savstarpējām attiecībām, cilvēku uzvedības dīvainībām un savādajiem uzskatiem, ja psihologu jau tagad ir pārpārēm un Kārlis neplāno papildināt viņu rindas ar savu kandidatūru? Kam gan mācīties skolā nošu gammas, mažorus un minorus, ja to māca mūzikas skolās bērniem, kuri interesējas par mūziku?

Sports, lūk, tas gan ir visiem nepieciešams – pat tiem, kuri neplāno kļūt par profesionāliem sportistiem. Ir taču jāprot pareizi skriet, lai netraumētu potītes, steidzoties uz autobusu, kas kuru katru mirkli aties no pieturas. Ir taču jāpārkāp pareizi lēkt sānsoli vai skriet atspoles skrējienā, ja gadījumā kādreiz nākas bēgt no bīstamām situācijām. Ir taču jāpārkāp mest bumbu grozā, ja kādreiz ir slinkums piecelties no krēsla, lai iemestu saburzīto papīra lapu vai ābola serdi atkritumu spainī. Visiem jāpārkāp iespējami daudz reižu atspiesties pret zemi, ja kādreiz nepieciešams aizvērt pārblīvēto ceļojumu čemodānu. Un vēl un vēl, un vēl.

Kuram šeit nav skaidrs, ka vienīgais svarīgais mācību priekšmets, bez kura neviens nevar izdzīvot, ir SPORTS! Ja Kārlis kļūš par izglītības ministru, viņš noteikti mainīs mācību programmu un atceļ visus tos muļķīgos, nevienam nevajadzīgos mācību priekšmetus.

Kārlis ir tā aizrāvis ar nākotnes izglītības programmas veidošanu, ka nepamana, kā viņa idejas no klusām domām pārvērtušās skaļos vārdos, ko blakusistabā pat bez īpašas piepūles dzird tētis.

“Kārlīt, tu saki, ka vienīgais bērniem nepieciešamais mācību priekšmets ir sports un ka visas citas zināšanas tev nav vajadzīgas?” pārjautā tētis, jo netic savām ausīm.

Tikko dzirdētais Kārļa monologs liek viņam uzsākt nelielu sarunu ar dēlu.

“Kārli, kā tev šķiet, vai māsa būtu iestājusies vislabākajā ģimnāzijā, ja sākumskolā būtu apmeklējusi tikai sporta stundas? Un tu pats – vai tev būtu tik labi panākumi hokejā, ja tu nebūtu mācījies sociālajās zinībās par to, kā vienam ar otru labāk saprasties, kā uzķert citu cilvēku dusmu mākoņus un tos izkliegt? Padomā labi, vai gadījumā arī matemātika tev nav palīdzējusi ātri domāt, zibenīgi reaģēt un saskatīt uz laukuma situācijas, ko vari izmantot vārtu gūšanai. Kad es gāju skolā, man arī šķita, ka daži mācību priekšmeti man nekad dzīvē nebūs noderīgi, man šķita, ka es, piemēram, nekad savu dzīvi nesaistīšu ar bioloģiju, jo nesapņoju kļūt par dakteri vai botāniskā dārza direktoru. Bet, skat, tagad, pēc vairākiem gadu desmitiem, mums

ir sava bišu drava, un es varu likt lietā šīs zināšanas. Jā, protams, es daudz ko no bioloģijas vai botānikas stundās mācītā neatceros, taču manā prātā ir iespiedies priekšstats par to, kā daba ir uzbūvēta, kādi ir dabas likumi un kur meklēt man vajadzīgo speciālo informāciju. Tas man tagad palīdz vieglāk orientēties un ātrāk iegūt nepieciešamās zināšanas par bitēm. Dažus priekšmetus es tiešām nemilēju. Man bija jāskaita minūtes, kad beigsies mācību stunda, lai to aizmirstu līdz nākamajai reizei. Daži mācību priekšmeti man bija kā gaiss, ko elpojam – es gandrīz ne brīdi nepārstāju domāt par to, ko esmu iemācījies, un par to, ko mācīsimies nākamajā stundā. Daži mācību priekšmeti man padevās ļoti viegli, un es visu sapratu uzreiz, taču dažos mācību priekšmetos bija diezgan smagi jānopūlas, lai sasniegtu tādus rezultātus, par kādiem ne man, ne maniem vecākiem nebūtu kauns. Bet, lai arī kādi bija skolas gadi, tagad es zinu vienu – skolā mēs ne tikai mācāmies konkrētus mācību priekšmetus, lai kļūtu eksperti kādā no tiem. Skola dod prasmi būt atbildīgam par to, ko dari, māca kārtību un neatlaidību. Skola ieliek pamatus taviem ieradumiem attiecībā uz solījumu došanu un solījumu pildīšanu. Skola iemāca sadzirdēt citus cilvēkus, iemāca ar viņiem rēķināties un palīdzēt, kad nepieciešams. Skola ļoti bieži ir pamats tam, kā dzīvosi visu savu dzīvi. Esi dzirdējis tādu frāzi “dzīves skola”?

“Jā, vai tad tā nav skola, kurā māca pareizi dzīvot?” Kārlis izbrīnā sarauc uzacis.

Tētis nedaudz iesmejas un turpina: “Ne gluži. Tas nozīmē, ka cilvēks, kurš pabeidzis mācības skolā, turpina mācīties visu dzīvi. Es, piemēram, jau sen vairs nesēžu solā, nepierakstu stāstīto vai nenododu mājasdarbus, kā tu to dari, bet es visas šīs darbības patiesībā veicu savā ikdienā. Es mācos no dažādām situācijām, kurās nonāku, mani mājasdarbi ir nākamās dienas, nedēļas, mēneša vai pat gada plānošana, kontroldarbi ir atbildīgākie dzīves mirkļi, kuriem esmu rūpīgi gatavojies, piemēram, lēmums par pievēršanos biškopībai – ļoti liels un nopietns kontroldarbs, kas jānokārto sekmīgi ar pirmo mēģinājumu. Pirms tam vairākus gadus tam gatavojos, gāju uz sagatavošanās kursiem, lasīju

literatūru, apmeklēju seminārus, tikos ar pieredzējušiem biškopjiem.

Patiesībā mēs visi mācāmies katru dienu visas dzīves garumā. Cits apzināti, cits – gluži nejauši. Tie, kuri dzīves skolā mācās apzināti, vēlas piedzīvot kaut ko jaunu, nebijušu, viņi vēlas būt noderīgi arī pēc desmit vai divdesmit gadiem, tādēļ iegulda savās zināšanās jau šodien, visu dzīvi, nepārtraukti. Tas ir, kā uzpūst dvašu uz loga, lai atkausētu leduspuķes. Jāpūš visu laiku, ja gribi pa to skatīties. Tiklīdz apstāsies, logs atkal aizaugs ar ledus aizkaru, un tu neko pa to vairs neredzēsi. Tas nenozīmē, ka dzīve aiz loga būs apstājusies – tur viss ritēs ierastajā kārtībā, vienīgi tu stāvēsi malā un nepiedalīsies notikumos. Vai tu tā gribētu? Jeb labāk būt notikumu viducī, varbūt pat veidot notikumus?” tētis, dziļi lūkodamies dēla acīs, jautā, bet, atbildi nesagaidot, turpina: “Tāpat, Kārli, ir ar mācībām – jāmacās visu mūžu, turklāt dažādas lietas un dažādos mācību priekšmetos, lai būtu “līmenī”. Iedomājies lielveikala eskalatoru, kurš brauc uz leju, bet tu esi uzkāpis uz tā, lai nokļūtu stāvu augstāk. Ja gribi sasniegt nākamo stāvu, jākāpj ātrāk, nekā tas ved tevi lejup. Visu laiku jākāpj augšup. Ja neko nedarīsi, patiesībā slidēsi atpakaļ.”

Kārlis klausās tēta atmiņu un pārdomu stāstā un prāto, vai tiešām tētim atkal ir taisnība? Varbūt šoreiz viņš klūdās?

Fizika, inženierzinības

3.SOLIS

''Tas ir kā uzpūst dvašu uz loga, lai atkausētu leduspuķes. Jāpūš visu laiku, ja gribi pa to skatīties. Tiklīdz apstāsies, logs atkal aizaus ar ledus aizkaru, un tu neko pa to vairs neredzēsi. Tas nenozīmē, ka dzīve aiz loga būs apstājusies – tur viss ritēs ierastajā kārtībā, vienīgi tu stāvēsi malā un nepiedalīsies notikumos.''

(J. Jērāne, K. Vilcāne)

Uz tāfeles citāts no pasakas "Mācīšanās"

Kopīgs pētījums par leduspuķēm uz loga. Kā rodas? Kāpēc rodas?

Kāpēc leduspuķes neuzzied plastmasas logos?

Vecāku sapulce

4. SOLIS

Vecāki saņem aicinājumu uz vecāku sapulci.

"Tas ir kā uzpūst dvašu uz loga, lai atkausētu leduspuķes. Jāpūš visu laiku, ja gribi pa to skatīties. Tiklīdz apstāsies, logs atkal aizauņš ar ledus aizkaru, un tu neko pa to vairs neredzēsi. Tas nenozīmē, ka dzīve aiz loga būs apstājusies - tur viss ritēs ierastajā kārtībā, vienīgi tu stāvēsi malā un nepiedalīsies notikumos."

(J. Jērāne, K. Vilcāne)

**Aicinu Jūs 13. aprīlī plkst.18.00
uz 7.a klases VECĀKU SAPULCI
7. kabinetā.**

- *Tikšanās ar skolas psihologu
(ja ir kāds jautājums, ko vēlaties uzdot - dariet to zināmu iepriekš)
- *Kā mums klājas?
- *Pastaiga pa skolu (pēc vēlēšanās)

Kl. audz. - Līga Tālberga

Vecāku sapulci sāku, izstāstot pasaku "Mācīšanās", pastāstot par aktuālu jautājumu, kādēļ jāmacās, kāda jēga? Kā atbildēt uz bērna jautājumiem par mācīšanās jēgu.

Vecāks sava bērna portfolio iepazīstas ar sava bērna sagatavoto mācību priekšmetu "torti".